DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

ÇAĞDAŞ DÜNYA EDEBİYATI
Roman

Erich Kästner

HAYVANLAR TOPLANTISI

Çeviren: Süheyla Kaya

Resimleyen: Walter Trier

9. basım

CAN ÇOCUK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YAŞ
8
9
10
+

Erich Kästner

HAYVANLAR TOPLANTISI

Çocukları en çok kim seviyor?

İnsanlar, ileride çocuklarımız rahat etsin diye yapıyoruz biz bunları deyip savaşmaya başlayınca hayvanlar şaşıp kalır bu işe. Sonra birbirini yok etmeye hevesli insanlara karşı bir araya gelip çocukları nasıl koruyabileceklerini düşünmeye başlarlar. Elbette büyüklere unutamayacakları bir ders vererek...

ÇOCUKLARIN SAĞLIĞI BİZİM İÇİN ÖNEMLİ!

Tüm hammaddeler laboratuvarda testten geçirilmiş ve sağlığa zararlı herhangi bir maddeye rastlanmamıştır.

DBE Davranış Bilimleri Enstitüsü®
psikolojik hizmetler, eğitim, araştırma, kurumsal danışmanlık

Bu kitap DBE-Davranış Bilimleri Enstitüsü'nün Çocuk ve Genç Psikolojik Danışmanlık Merkezi uzmanlarından Klinik Psikolog Cemre Soysal tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

ISBN 978-975-

KDV İÇİNDEDİR
8.00 TL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erich Kästner

HAYVANLAR TOPLANTISI

Çeviren: Süheyla Kaya ■ Resimleyen: Walter Trier

CAN ÇOCUK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzelti: Leyla Nebioğlu
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Hüseyin Altınel

1. Basım: 1981
9. Basım: 1000 adet, Ağustos 2013
ISBN 978-975-510-095-1
Die Konferenz Der Tiere, Erich Kâstner, Jella Lepman, Walter Trier
© Atrium Verlag, Zürih
Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.
© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 1981
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım, Dağıtım, Ticaret ve Sanayi LTD. ŞTİ.
Yayıncı Sertifika No: 10758
Havriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3
No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Ayhan Matbaası; Sertifika No: 22749
Adres: Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. Gelincik Sk.
Güven İş Merkezi No: 6 Kat: 3 Bağcılar, İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu kitabın sahibi:

.....

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erich Kästner

23 Şubat 1899'da Dresden'de doğdu. Birinci Dünya Savaşı'na katıldı. Savaştan sonra liseyi bitirdi ve üniversitede Alman dili, tarih, felsefe ve tiyatro tarihi okudu. Gazetelerde redaktör ve tiyatro eleştirmeni olarak çalıştı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tiyatro ve film alanlarında çalıştı. 1966 yılında edebiyat çalışmalarına son verdi. 1974 yılında Münih'te öldü. Yaşamı boyunca yapıtları pek çok ödüle layık görüldü. Çocuklar için yazmış olduğu kitaplar bütün dünyada çeşitli dillere çevrildi. Kästner, Alman çocuk edebiyatında yeni bir çığır açmış, çocuk kitaplarını gerçekçi temeller üzerine oturtmuştur.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

35 MAYIS

AÇIKGÖZ BUDALALAR

BEN KÜÇÜK BİR ÇOCUKKEN

DON KİŞOT

GULLIVER'İN GEZİLERİ

İKİZLER NEYİN PEŞİNDE

KÜÇÜK HAFİYELER EMİL VE DEDEKTİFLER

KÜÇÜK HAFİYELER EMİL VE AKROBATLAR

KUAFÖRDEKİ DOMUZ VE BAŞKA ÖYKÜLER

NOKTACIK İLE ANTON

PALAVRACI BARON

SOYTARININ TUHAF HİKÂYELERİ

UÇAN SINIF

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bütün dünyaya telgraf: -..- londra konferansı sona erdi -..- görüşmeler sonuçsuz -..- uluslararası dört komisyon kuruldu -..- bir konferans daha yapılacak -..- konferansın yeriyle ilgili görüş ayrılıkları var -..- -..- -..-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Günün birinde hayvanların sabrı taştı... Cuma akşamları birkaç yudum içmek için Kuzey Afrika'daki Çad Gölü'nde, Fil Oskar ve Zürafa Leopold ile buluşan Aslan Alois, sanatçılara özgü yelesini savurarak, "Ah, şu insanlar! Eğer bu kadar sarışın olmasaydım şu an öfkeden mosmor kesilebilirdim!" dedi.

Yukarı kaldırdığı hortumunun altında dönüp sanki ılık duş alıyormuş gibi tozlu sırtına su püskürten Fil Oskar, tembel tembel gerinip derin bas sesiyle mırıldandı. Söylediklerini ne aslan ne de zürafa anlamıştı.

Zürafa Leopold, suyun başında, bacaklarını iki yana açmış hızlı ve küçük yudumlarla bir süre su içtikten sonra, "Çok korkunçlar!" diye lafa girdi. "Oysa her şey çok güzel olabilir! Balıklar gibi dalıyorlar,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bizim gibi yürüyorlar, ördekler gibi süzülüyorlar, dağ keçileri gibi tırmanıyorlar ve kartallar gibi uçuyorlar. Ama bütün bu yeteneklerinin sonucu ne?"

"Savaşlar!" diye homurdandı Aslan Alois. "Sürekli savaşıyorlar. Devrimler ve grevler yapıyorlar. Her yerde açlık kol geziyor. Yeni hastalıklar da cabası. Eğer bu kadar sarışın olmasaydım şu an..."

"Öfkeden mosmor kesilirdin," diye tamamladı zürafa aslanın cümlesini. Zira çöldeki hayvanlar çoktandır bu cümleyi ezbere biliyorlardı.

"Ben sadece insanların çocuklarına acıyorum," dedi Fil Oskar kulaklarını sarkıtarak.

"Ne iyi ne güzel çocuklar hepsi! Ama savaşları, devrimleri ve grevleri onlar da yaşamak zorundalar. Büyükler, çocukların daha iyi bir dünyada yaşamaları için her şeyi yaptıklarını söylüyorlar. Ne büyük küstahlık, değil mi?"

"Karımın kuzenlerinden biri," diye anlatmaya başladı Alois, "son dünya savaşı sırasında Almanya'da büyük bir sirkte çalışıyor, denge hareketi ve çemberin içinden atlama numarası yapıyormuş. Sanatçı adı Hasdrubal yani Çöl Dehşeti. Bir hava saldırısı sırasında sirk çadırı yanıp kül olmuş, hayvanlar da kaçmış..."

"Zavallı çocuklar," diye homurdandı büyük fil.

"Bütün kent alevler içindeymiş, insanlar ve hayvanlar feryat ediyorlarmış," diye devam etti aslan. "Alev rüzgârı, eşimin kuzeni Hasdrubal'ın yelesini de

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yakmış. O zamandan beri takma yele kullanıyor." Alois, kuyruğunu Sahra'nın kumlarına öfkeyle vururken:

"Ahmaklar!" diye kükredi. "Savaşmadan duramıyorlar. Önce bir bahane bulup aralarında anlaşmazlık çıkarıyor, sonra da kavgaya tutuşuyorlar. Eğer bu kadar sarışın olmasaydım..."

"Tamam anladık," diye sözünü kesti zürafa. "Ama kızmak çözüm değil. Bir şeyler yapmalıyız!"

"Çok doğru!" diye bağırdı Fil Oskar. "Özellikle de çocuk-insanlar için; ama ne?"

O gün akıllarına hiçbir şey gelmediği için ayaklarını sürüyerek evlerine döndüler.

Oskar eve geldiğinde çocuk-fillerin bir türlü yatmak istemediklerini gördü. En küçüğü, "Bize bir şey daha oku lütfen!" diye yalvardı babasına. Baba fil, "Yeni Sahara Resimli Dergisi"ni eline alıp yüksek sesle okumaya başladı:

"Savaş biteli dört yıl olmasına rağmen Avrupa'da hâlâ anne ve babasının nerede olduğunu bilmeyen binlerce çocuk var ve sayısız anne baba..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Yeter Oskar!" diye araya girdi karısı, "Küçük filler için hiç de uygun değil bu yazı!"

Leopold eve geldiğinde küçük zürafaların henüz yatmak istemediklerini gördü. En küçüğü, "Lütfen baba, bize bir şeyler oku!" diye üsteledi. Baba zürafa "Günlük Sahra Haberleri"ni eline alıp okumaya başladı:

"Savaştan dört yıl sonra Batı Almanya'da mültecilerin sayısı, on dört milyona ulaştı; çoğunluğu yaşlı ve çocuklar oluşturuyor. Bu sayı her ay artıyor. Hiç kimse mültecileri..."

"Yeter Leopold!" dedi karısı. "Küçük zürafalar için hiç de uygun değil bu yazı!"

Alois yatak odasına girdiğinde, çocuklar hep bir ağızdan bağrıştılar, "Lütfen, lütfen, bize birşeyler oku!" Baba aslan, "Genel Sahra Haberleri"ni eline

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

aldı. Çocuklarını, "Susun artık!" diye uyardıktan sonra okumaya başladı:

"Dünyanın yarısında taş üstünde taş bırakmayan ve yaratacağı sonuçlar henüz tahmin edilemeyen savaştan dört yıl sonra, gizlice hazırlanmakta olan yeni bir savaştan söz ediliyor ve bundan sonra..."

"Okumayı derhal kes, Alois!" diye bağırdı karısı. "Sus! Okuduğun şeyler küçük aslanlar için uygun değil!"

Diğer hayvanların çocukları gibi küçük filler de nihayet uyumuşlardı. Fil Oskar, mutfakta bulaşık yıkayan karısına yardım ediyor, bulaşıkları kuruluyordu:

"Zıvanadan çıkmak işten değil," diye homurdandı..

"Şu birkaç bulaşık için mi?" diye sordu kadın. "Her geçen gün daha da tembelleşiyorsun!"

"Kastettiğim senin tabakların, kaşıkların değil," yanıtını verdi fil. "İnsanları düşünüyorum! Mülteciler, atom bombasını, grevleri, Çin'deki açlığı, Güney Amerika'daki felaketleri, Vietnam'da sürdürülen savaşı, kaybolmuş çocukları ve anne babaları, Filistin'deki huzursuzlukları, İspanya'daki hapishaneleri, karaborsayı, göçmenleri düşünüyorum..."

Bitkin bir halde mutfak sandalyelerinden birine çöktü. O sırada karısı çocukların süt kaplarını yıkıyordu. "İşte bak!" diye bağırdı baba fil ansızın. Ka-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

rısı korkudan kaplardan birini elinden düşürmüştü. "Bak!" diye bağırdı boğuk sesiyle. Bu arada "Sahra Akşam Gazetesi"nin durduğu masaya yumruğunu indirdi. "İşte! Oku bak! Lanet olsun! Yine bir konferans! Ah şu insanlar! Sadece yıkmayı biliyorlar. Ne zaman bir şeyler inşa etmek isteseler ortaya çıkan şey, insan gururunun utanç kaynağı bir Babil Kulesi oluyor! Ben sadece çocuk-insanlara acıyorum!"

bütün dünyaya telgraf: -..- pariste dışişleri bakanları konferansı yarıda kesildi -..-

sonuç yok -..- başkentler tedirgin -..- konferans dört hafta sonra perşembe günü yeniden toplanacak -..- her yerde gizli kabine toplantıları yapılıyor -..- -..- -..-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Oskar, gazeteyi buruşturup masanın altına attı. O sırada en büyük çocuğunun okul çantasına takıldı gözü. Çantayı açıp boya kutusu ve resim kâğıdı çıkardı ve karısına, "Bak!" dedi. "Şimdi sana dünyada işlerin nasıl göründüğünü göstereceğim!"

Sonra kâğıda iki yarım küre çizdi...

"Bu yarım kürelerden biri," dedi, "her yerde sefalet diz boyu, kimse sağduyulu davranmıyor. Bütün

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hayvanlar bunun farkında... Sadece bir hayvan," dedi fil, "sefalet ve karışıklığı görmek istemiyor. Devekuşu tabii ki. O, kafasını kuma gömüyor."

"Bu da diğer yarım küre," diye devam etti. "Yüzlerce yıldan bu yana insanlar sefalet içinde yaşıyor, sağduyu adeta unutulmuş. Bütün hayvanlar bunun farkında... Ancak bazı insanlar," dedi fil, "bundan ders çıkarmak istemiyor. Yönetiyorlar, konuşuyorlar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve toplantılar yapıyorlar..."

"Biliyorum," diye devam etti karısı, "ve kafalarını kuma gömüyorlar."

Geceyi tuhaf rüyalar görerek geçiren fil, sabahın köründe, daha uyku mahmurluğundan kurtulmadan telefon etmek için postaneye koştu; terliklerini bile çıkarmamıştı. Altı telefon konuşması yapacağını bildirdi görevliye: Güney Amerika'da yaşayan küçük yeğeni Tapir Theodor; Australya'da yaşayan Kanguru Gustav; Kuzey Kutbu'nda yaşayan yaşlı Kutup Ayısı Paul; Orta Avrupa'da yaşayan Baykuş Ulrich; Asya'da yaşayan Fare Max ve Kuzey Amerika'da yaşayan Boğa Reinhold ile konuşacaktı. Mısır Merkez Postanesi'nde çalışan leylek ve flamingoların işleri başlarından aşkındı. Başlangıçta hatlar biraz karıştı ama sonra işler yoluna girdi.

"Beni iyi dinleyin lütfen!" diye bağırdı Fil Oskar. "İnsanlar böyle devam edemezler! Beni anlıyor musunuz?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Evet, Oskar!" yanıtını verdi karşı taraftaki altı kişi; avazları çıktığı kadar bağırmışlardı.

"Aklıma bir fikir geldi!" dedi fil. "Sadece çocuk-insanlar için, sadece onlar için! Mükemmel bir fikir! Yani ben ve karım çok beğendik... Fikir gerçekten hiç de fena değil... Hayır, hiç de kötü bir fikir değil... Çok daha aptalca fikirler işittim şimdiye kadar... Neden susuyorsunuz?"

"Aklına gelen fikri anlatmanı bekliyoruz!" diye bağırdı Kuzey Amerika'da yaşayan Boğa Reinhold.

"Haa öyle mi!" dedi fil.

Buna hep birlikte güldüler.

"Hadi artık söyle neymiş!" diye kıkırdadı Asyalı Fare Max.

"Evet, dinleyin!" diye bağırdı fil. "İnsanlar durmadan konferanslar yapıyor ama hiçbir sonuca varamıyorlar. İşte aklıma gelen fikri söylüyorum: Biz de bir konferans yapalım!"

Filin bu sözlerinden sonra uzun bir sessizlik oldu. Sonunda leylekler ve flamingolar gagalarını takırdatarak, "Daha görüşecek misiniz?" diye anlamlı bir soru yönelttiler.

"Sakın hattı kesmeye kalkışmayın!" diye gümbürdedi fil. Sonra, "Paul! Theodor! Max! Reinhold! Ulrich! Gustav!" diye bağırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ansızın sağır ve dilsiz mi oldunuz?"

"Sağır ve dilsiz olmadık aslında," dedi kutup ayısı. Beyaz kafasını düşünceli sallayarak devam etti konuşmasına. "Sadece bu işte biraz tuhaflık var... Önce konferanslara dediğini bırakmıyorsun ama sonra..."

"Paul çok haklı," diye cırladı baykuş, "önce konferanslara ağzına geleni söylüyorsun, sonra biz de yapalım diyorsun!"

"Ühüü!" diye ıslık çaldı Fare Max, "sonunda rezil olmak da var dikkat edin!"

"Rezil falan olmayacağız!" diye gürledi Oskar. "Suç konferanslarda değil, insanlarda! Hiç özsaygınız yok mu sizin? Çok komik! Beni dinleyin korkak tavşanlar. Bugünden itibaren bütün delegasyonlar Hayvanlar Gökdeleni'nde toplanacak! Derhal bütün cins ve türlere haber verin! Konferans dört hafta sonra

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde! Göreceğiz bakalım yapıp yapamayacağımızı..."

Mısır'ın Merkez Postanesi'ndeki santral memurları, "Beş dakika geçti," diye takırdattılar gagalarını, "sizi hattan almak zorundayız."

"Kaz kafalılar," diye homurdandı Oskar öfkeli.

"Kaz mı dediniz," diye bağrıştı santral memurları; kızmışlardı. "Şey, özür dileriz ama burada sadece leylekler ve flamingolar çalışıyor!"

"Öyleyse aptal uzun bacaklılar!" dedi fil omzunu silkerek ve telefonu kapattı. İyice yorulmuştu; alnında biriken terleri sildi. (Bu arada mendilinin dört metre uzunluğunda ve dört metre genişliğinde olduğunu söyleyelim.)

Haberleşme saat gibi işliyordu. Köpekler, kentlerden ve köylerden kasırga hızıyla geçti. Gelincikler, aceleyle dolaştılar bahçeleri. Geyikler ve karacalar var güçleriyle koşarak ormanları aştılar, öyle ki ince

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dallar yağmur gibi yağdı toprağa. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans yapılacak!"

Zebralar, çölleri rüzgâr hızıyla katettiler. Ceylanlar ve antiloplar, ok gibi fırlayarak bozkırları arkalarında bıraktılar. Devekuşları ve emular öyle hızlı koştular ki yerden toz bulutları kalktı gökyüzüne. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans yapılacak!"

Rengeyikleri, tundralardan adeta buhara karışarak geçip gittiler. Kutup köpekleri, sıçrayıp havlayarak en uzun günün gecesinin içine daldılar. Martılar, penguenlerin kulaklarına haberi çığlık çığlığa ilettiler. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Maymunlar, balta girmemiş ormanlarda ağaçtan ağaca zıplayarak bağırdılar. Parıltılı böcekler durmaksızın vızıldadılar. Rengârenk küçük sinek kuşları hiç susmadılar. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Papağanlar ve kakadular, tropik sarmaşıklarda sallanırken gıcırdayan otomatlar gibi haberi tekrarlayıp durdular. Ağaçkakanların, gagalarıyla ağaç gövdelerine vurdukları mors alfabesi dalga dalga yankılandı. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var !"

Küçük göl ve bataklıklarda kabararak oturan kurbağalar da bu haberi bıkmadan usanmadan havaya vırakladılar. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Telefon tellerine konmuş kırlangıçlar, yeni haberi dünyanın bütün ülkelerine ilettiler. "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Dağları ve denizleri aşmak için binlerce posta güvercini son hızla yola koyuldu. Boyunlarında taşı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dıkları küçük kapsüllerin içindeki pusulaların üzerinde de aynı haber yazılıydı: "Bugünden itibaren dört hafta sonra Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Kangurular, Avustralya içlerini dev sıçrayışlarla dolaştı. Postacılar gibi keselerinde taşıdıkları mesaj aynıydı: "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Bu haber, okyanusun karanlık derinliklerine bile ulaşmış, o derinliklerde yaşayan en tuhaf ve bilinmeyen canlıların kulağına kadar gitmişti. Devasa harflerle suya şu mesajı yazan mürekkepbalıklarının sayesinde elbette: "Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Bu arada salyangozun hemen yanında biraz soluklanmak için duran Solucan Fridolin, merak içinde neler olup bittiğini sormuş, haberi duyunca çok heyecanlanmıştı, "Gerçekten çok ilginç!" diyerek telaşla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

toprağı kazmaya başladı. "Acelen ne?" diye soran salyangoza yanıt verirken artık sadece başının yarısı görünüyordu:

"Aptalca bir soru! Dünyanın diğer tarafındaki hayvanların da bu haberi öğrenmeleri gerekir! Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdele..." Sözlerini bitirmeden toprağın derinliklerinde kayboldu.

Çok geçmeden bütün hayvanlar, ister çölde, ister kutuplarda, ister gökyüzünde veya okyanus zemininde yaşasınlar, konferans haberini almışlardı. Toplantılar yapıp her tür ve cins için bir delege seçtiler. Aynı Büyük Tufan'dan önce gemisine her hayvandan birer çift alan Nuh'un yaşadığı çok çok eski zamanlarda olduğu gibi... Delegeler derhal yolculuk için gerekli hazırlıklara başladılar.

Boğa Reinhold, ayakkabıcıya gidip toynaklarına yeni pençe yaptırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Berbere koşan devekuşu, tüylerini bir güzel kıvırtıp hareketlendirdi.

Bizon, kâküllerini maşayla kıvırttı.

Yan kabinde ise Aslan Alois, kurutma başlığının altında kan ter içinde oturuyordu, konferans için perma yaptırıyordu tüylerine. Saçları kuruyana kadar pençelerini kesip törpüleyen genç kıza baktı. "Ne kadar sıcak!" dedi iç geçirerek. "Bu sıcak beni öfkelendirebilirdi. Eğer bu kadar sarışın olmasaydım..." "Sarışın yelelere bayılırım," diye karşılık verdi genç kız, bu arada aslana gülümsemişti. Bunun üzerine Alois, cümlesinin sonunu getirmedi.

Tavuskuşu, en ünlü ressamlardan birinin kapısını çalıp tüylerindeki desenleri yeniletti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gayzerlerden birinde sıcak bir banyo yapan Kutup Ayısı Paul, kaynar suyu korkunç bulmuştu. Fakat banyo sonrasında, gökten yeni düşmüş kar gibi göründüğü için, ailesi ona hayran hayran bakıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Oskar'ın karısı kocasının pazar günleri giydiği elbiseyi ütülüyordu. Oskar'ın buruşuk pantalonundan oldum olası haz etmezdi, nihayet konferansta biraz şık olabilecek, diye düşündü.

Bu arada Oskar, sol dişine dolgu yaptırmaya dişçiye gitmişti. Abanoz gibi kara derili olan bu adamın, kocaman, yuvarlak gözlü küçük bir de oğlu vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Seni yanımda götüreceğim," dedi Oskar çocuğa. "Çünkü aslında biz bu konferansı çocukları düşündüğümüz için yapıyoruz..." Kara derili dişçi, Oskar'a bir kova su uzattı, "Ağzınızı çalkalayın lütfen."

Evlerde dişi hayvanlar, bavulları hazırlamaya koyulmuşlardı. Bavulların içinde çamaşırlardan başka, yosun, mısır, kavrulmuş et, balık, yulaf, petek balı, kızarmış tavuk ve haşlanmış yumurtayla dolu yemek termosları vardı. Her şey hazır olunca delegeler paltolarını giyip istasyonun yolunu tuttular.

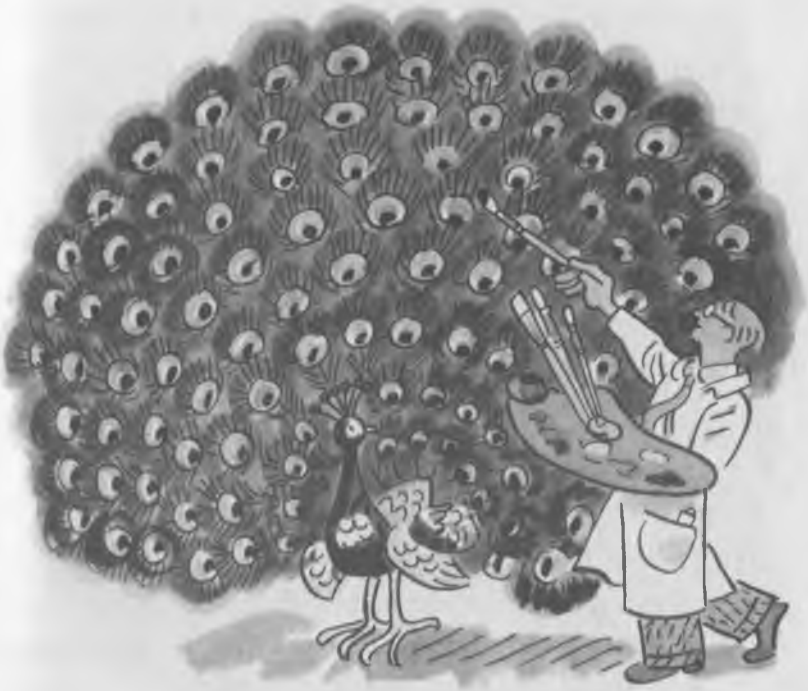

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yolculuk zamanı gelmişti. Afrika'da, Asya'da, Amerika'da, Avrupa'da ve Avustralya'da istasyonlarda hızlı trenler harekete hazır bekliyordu; anons üstüne anons yapılmaktaydı:

"Hızlı tren hareket edecek! Yerlerinizi alın lütfen! Hayvanlar Gökdeleni'ne hareket saati geldi. Kapıları kapatın!"

Nihayet lokomotifler hareket etti. Birçok delege gibi Oskar, Alois ve Leopold de mendil sallamak için vagon camlarını indirmişti. Anne fil ile çocukları ve elbette diğer hayvan yavruları da gidenlere el sallayarak karşılık verdiler. Oskar'ın karısı, "Oralarda rezil olmayın sakın!" diye bağırdı hortumunu yukarı kaldırarak. "Korkma olmayız!" diye yanıtladı onu Oskar. "Dünyayı düzene kavuşturacağız! Biz insanlara benzemeyiz!"

Limanlarda da benzer bir hareketlilik vardı. Yüzemeyen hayvanlar hızlı vapurlara binmişlerdi. Ama rıhtımlara dev boyutlarda balinalar da toplanmıştı. Kocaman ağızlarını açmış bekleyen bu hayvanlar, konferans delegelerini götürmek için gönüllü olmuşlardı. Vapurlara güvenmeyenlerin, iskelede yürüyerek balinalardan birinin içine girmeleri yeterliydi. Tavşan tilkiye, "Bazen vapurlar da batabiliyor," dedi. "Ama bir balinanın battığını hiç duymadım." Sözlerini tamamladıktan sonra iskeleden büyük bir balinanın ağzına zıplayıverdi. Sonunda bütün hayvanlar yolculuk

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

için yerlerini almıştı. Vapurlar düdük çalmaya başladı, balinalar ağızlarını kapattı, su fıskiyeleri yükseldi havaya ve filo harekete geçti. Rıhtımda toplanan delege yakınları el sallıyordu. Delegeler de el sallayarak yanıt verdiler. Sadece balinaların karnındaki delegeler görünmüyordu çünkü bildiğiniz gibi balinaların penceresi yoktur.

Dünyanın bütün kıtalarındaki hava limanları da çok hareketliydi. Kuşların dışında hayvanların çoğu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hayatlarında ilk defa uçtukları için biraz gergin ve endişeliydi. Fakat kartal, akbaba, şahin ve balıkçıl kuşunun alaylarına maruz kalınca kendilerini topladılar, kaderlerine teslim olup yerlerine oturdular. Ayrıca biraz fazla ödeme yaparak uçan halı da kiralanabilirdi. Örneğin kokarcanın tercihi bu yönde olmuştu. Zengin bir kürk hayvanı olarak böyle bir ayrıcalıktan yararlanabileceği gibi zaten başka çaresi de yoktu. Kötü koktuğu için bilet gişesinden geri çevrilmişti. Bütün hayvanlar yerlerini alınca hava filosu harekete geçti. Uçak pervaneleri güneşin altında parıldıyor, uçan halılar büyük kelebekler gibi rengârenk yanıp sönüyordu. Kargalar, balıkçıl kuşları, marabular, yaban ördekleri sıra sıra dizilmiş uçuyor, altlarındaki dünya giderek küçülüyordu.

Kutup hayvanlarına gelince onlar büyük bir talihsizlikten kıl payı kurtuldular. Limana geldiklerinde bütün gemilerin donmuş olduğunu görmüşlerdi. Fakat Kutup Ayısı Paul, hemen bir çare üretti. Önce rengeyiklerinin çektiği kızaklara eşyalarıyla binip bir süre güneye doğru yol aldılar. Sonra Paul, bıyıklı denizaygırı, penguen, kar tavuğu, gümüş tilki ve Paul'ün uzun zamandır dostu olan tombul yanaklı küçük Eskimo kızı, bir buzdağının üzerine çıktılar. Ama buzdağı çok yavaş ilerliyordu; kutup delegeleri konferansa geç kalabileceklerini düşünüp endişelenmeye başlamışlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tam o sırada denizaygırının aklına mükemmel bir fikir geldi. Rastladıkları bütün foklardan kendilerini itmeleri için yardım istediler. Denizaslanları ve fok balıkları, bu yardım isteğini ikiletmemişti. Bir yüzgeçleriyle buzdağını tutup diğer yüzgeçlerini, kürek çekme eğitimi almış bin denizci gibi, aynı anda hareket ettiriyorlardı; öyle ki üzerinde kar taneciklerinin parıldadığı buz mavisi buz dağı uçuyor gibi yol almaya başladı! Karşılaştıkları uzak yol gemileri korkup hemen oradan uzaklaşıyordu.

En fazla zorlananlar trenle yolculuk eden hayvanlardı. Çünkü bildiğiniz gibi dünya, çok sayıda devlet ve ülkeye ayrılmıştır. Yolculuk etmeye kalktığınızda, neredeyse her adımda sınır bariyerleri ve bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bariyerlerin başında nöbet tutan asık suratlı üniformalı memurlarla karşılaşırsınız.

Hayvan delegelere de, "Gümrüğe tabi bir şeyiniz var mı?" diye soruyordu üniformalı memurlar her defasında. "Pasaportlarınızı derhal gösterin! / Çıkış vizeniz var mı? / Giriş vizeniz var mı?"

"Neler oluyor?" diye homurdandı Aslan Alois en sonunda. "İnip bir bakalım," önerisinde bulundu Fil Oskar.

Aslan, fil, kaplan ve timsah trenden inip merakla memurlara yaklaştılar.

Ama üniformalı memurlar öyle korkmuşlardı ki var güçleriyle kaçmaya başladılar. "Çıkış vizeniz var mıydı?" diye sordu Oskar arkalarından bağırarak. Bu soruya trendeki bütün hayvanlar öyle güldüler ki az daha boğulacaklardı. Bu olaydan sonra yolculuklarına rahatça devam ettiler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Konferansa ulaşmak için denizde, karada ve havada bir sürü hayvan yolculuk ediyor olmasına rağmen bu durum pek az insanın dikkatini çekmişti.

Sadece demiryolu hatları üzerinde oturan insanların biraz şaşırdıkları söylenebilir. Fakat içlerinden biri, "Sanırım gezici bir sirk bu," deyince onlar da ikna olmuşlardı. En çok da bugünlerde resimli kitaplara göz gezdiren küçük çocuklar şaşırmış olmalıydılar çünkü resimli hayvan kitaplarından hayvanlar ansızın yok olmuştu! Sanki biri eline makas alıp özene bezene kesmişti hayvan resimlerini. Elbette resimleri kesen yoktu; hayvanlar gecenin bir yarısı kitaplardan atlayıp çıkmış ve zamanında Hayvanlar Gökdeleni'nde olmak için yola koyulmuşlardı.

Hayvanlar Gökdeleni dünyanın en tuhaf ve belki de en büyük binasıdır. Kendi limanı, kendi istasyonu ve çatısında bu binaya ait hava limanı vardır. Binanın içinde posta güvercinleri için merkez postanesi, göçmen kuşlar için otel, hayvanat bahçelerine gitmek isteyen hayvanlar için iş bulma merkezi, ayılar için dans okulu, eğitim gören aslanlar için akademi, atlar için binicilik ve engel atlama okulu, yetenekli maymunlar için enstitü, ötücü kuşlar için konservatuar, örümcekler, kunduzlar ve karıncalar için teknoloji yüksek okulu, diş kliniği, sanatoryum, anne babaları çalışmak zorunda olan bebek-hayvanlar için anaokulu, yetimhane, gözlüklü yılanlar için gözlükçü,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hayvanlara eziyet edenler için hapishane, yengeç kıskaçlarının bilenmesi için biley atölyesi, ateşböcekleri için parlak boya fabrikası, konser salonları, yüzme havuzları, etoburlar için yemekhaneler, otoburlar için yemekhaneler, geviş getirenler için bekleme salonları ve daha bir çok şey bulunur.

Her gün, bir sürü tuhaf hayvan taşıyan yeni uçaklar, gemiler, balinalar, trenler ve uçan halılar geldiği için insanlar meraklanmaya başlamışlardı. Sonunda gazeteciler, röportajcılar ve haftalık haber programından bazı adamlar gelip deklanşörlere bastılar, çekim yaptılar, ne olup bittiğini sorup not aldılar. "Çok sayın hayvan beyefendiler burada toplanmanızın nedeni ne acaba?" diye sordular merak içinde.

"Çok basit," dedi zürafa yukarıdan aşağıya bakarak, "insanlarla ilgili bir mesele bu."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Eğer bu kadar sarışın olmasaydım," diye bağırdı aslan heyecanla, "onların yüzünden hemen şu an öfkeden mosmor kesilebilirdim!"

Muhabirler gülüp aslanın mizah duygusuna sahip biri olduğunu not ettiler. Oskar hortumunu kıvırarak gelip son derece sakin bir sesle, "Çocuklar için anlıyor musunuz?" dedi. Muhabirler anlamadıklarını söylediler. "Zaten anlamanız gerçek bir mucize olurdu!" diye azarladı fil.

"Öyleyse beni iyi dinleyin," diye söze başladı Boğa Reinhold. Burnunun dibine mikrofon tutan genç bir adama bakarak konuşuyordu. "Dinliyorum," dedi genç adam, "herkes dinliyor!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Biliyor musunuz," diye sürdürdü konuşmasını boğa. "Önce şu kırmızı kravatınızı çıkarsanız çok iyi olacak. Kırmızı renk beni sinirlendiriyor ve ben sinirlenirsem..." Genç adam olabildiğince hızlı çıkardı kravatını. Ve Boğa Reinhold nihayet konuşmaya başladı:

"Hayvanlar Gökdeleni'nde yapacağımız konferans, Cape Town'da yapılacak devlet başkanları konferansıyla aynı gün başlıyor. Eğer yanılmıyorsam devlet başkanlarının seksen yedinci konferansı olacak bu."

"Çok doğru," dedi genç adam, "sizin ise bilebildiğim kadarıyla ilk konferansınız, öyle değil mi?"

"Evet," dedi Boğa, "ve sonuncusu!"

Fotoğrafçılar güzel bir grup resmi çekmişlerdi. Fotoğrafta Oskar, Alois, Leopold, Kanguru Gustav, Tapir Theodor ve 20. yüzyılın en büyük devesi Julius vardı. Tam o sırada fil öyle bir bağırdı ki neredeyse herkesin korkudan ödü kopacaktı:

"Bir dakika! Paul nerede? Umarım başına bir iş gelmemiştir!" Ve hemen düz tabanları iri cüssesini taşıdığınca asansöre koşmaya başladı.

Oskar boşuna endişelenmemişti. Kutup ayısı ve diğer kutup hayvanları tehlikedeydi. Ansızın bir sıcak su akıntısına kapılmışlardı; üzerinde yolculuk yaptıkları kar pırıltılı buz mavisi buzdağı, her geçen saat eriyor, küçülüyordu. Paul ve suaygırı, bir yüzgeçlerini kürek gibi kullanan deniz aslanları ve foklarını daha

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hızlı olmaları için teşvik ediyor, hayvancağızlar da büyük çaba harcıyorlardı ama boşuna, devasa buzdağı şimdiden küçük bir buz tepeciği haline gelmişti...

Gittikçe eriyen buz dağının üzerindeki hayvanlar birbirlerine sokuldular. Kar tavuğunun beti benzi iyice atmıştı. Gümüş tilki yavaşça dişlerini takırdatıyordu. Suaygırı bıyıklarını sarkıtmıştı. Kutup Ayısı Paul homurdandı, "Böyle devam ederse yolculuğa yaya devam etmek zorunda kalacağız!" Sonunda küçük Eskimo kızının gömleğini çıkartıp sallamaya başladılar. Buzdağı artık sıradan bir buz kütlesi kadardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zavallı hayvancıklar giderek eriyen buz kütlesi üzerinde sürüklenirken tahmin edebileceğiniz gibi Gökdelen'de her şey son derece canlı ve hareketliydi. Konukların çok tuhaf, bazen yerine getirilmesi olanaksız isteklerinin ardı arkası kesilmiyordu. Örneğin yunus balığı, sıçramak için yeterli alana sahip olsun diye, havuz-odadan kırk metreküp su tahliye edildi.

Timsahın isteği üzerine sonuna kadar açtığı ağzında gezinip diş temizliği yapmaları için çok sayı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

da serçe görevlendirildi. Zürafa Leopold, altlı üstlü iki oda talep etmekle kalmadı, kafasını geçirebilsin diye alt kattaki odanın tavanına bir de delik açtırdı! Baykuş Ulrich, tamamen karanlık bir odada kalmak istiyordu. Egzotik kelebekler adlarını hiç kimsenin duymadığı çiçek siparişleri verdiler, üstelik çiçeklerin taze olması şarttı! Fare Max ise oda yerine fare deliğinde kalacağım diye tutturdu. Oysa modern bir binada fare deliği ne arasın? Bu işi en fazla abartan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Boğa Reinhold oldu. Kendisini çok yalnız hissettiği için odasına güzel, renkli bir inek gönderilmesini istedi otel yönetiminden.

Otel müdürü marabu, sinirden saçını başını yoluyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonunda her şey düzene girdi. Gazetelerin birinci sayfasında Hayvanlar Gökdeleni'ne gelen delegelerin resimleri yer alıyordu. Yan tarafta da onlarla yapılan röportajlar vardı. Radyo aralarındaki konuşmaları yayınlamış ve yorumcu, konferansın amaç ve hedefleri hakkındaki tahminlerini açıklamıştı. Burada konuklar için görülecek duyulacak çok şey vardı.

Konferansın başlamasına az kalmıştı, hazırlıklar nedeniyle herkesin işi başından aşkındı! Ötücü kuşlar konservatuarda resmi açılış marşının provasını yapıyor, ağaçkakan ritm tutuyordu. Tavuskuşu sesinin güzel olduğuna inandığı için gaklamalara katılmak istemiş, bu nedenle de küçük bir tartışma yaşanmıştı. Tavuskuşunun, harika görünen kuyruk tüylerini alabildiğince açarak salondan hışımla çıkıp gitmesiyle bu tatsızlık da sona erdi.

Örümcekler ve dokumacı kuşların dokuduğu son derece büyük iki afişden biri kapıya asılmıştı, üzerinde "Hoş geldiniz!" yazısı vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Konferans salonuna asılacak çok daha güzel olan ikinci afişte ise "Çocuklar için!" yazılıydı.

Tabandaki delikten başını üst kattaki odaya çıkarmış olan zürafanın odasında fil, aslan, kartal, tilki ve koyu renk gözlük takmış baykuş oturmaktaydı. Konferans sırasında değinmek istedikleri konuları; insanları, en azından çocuklarına duydukları sevgi nedeniyle birbirleriyle iyi geçinmeleri gerektiğine nasıl ikna edeceklerini; gerektiğinde onları sağduyulu davranmaya zorlayıp zorlayamayacaklarını; bunu hangi yöntemlerle yapabileceklerini konuşuyorlardı. Zaman zaman odaya göz atan marabuya, Fil Oskar, "Bir haber var mı?" diye soruyordu her defasında. Ve her defasında marabu başını iki yana sallıyordu.

Hayvanların bekledikleri haberin ne olduğunu biliyoruz. Kutup Ayısı Paul konferansa hâlâ gelmemişti. Denizde arama yapan uçaklar, dalgaların hemen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

üzerinden uçmalarına rağmen Paul'ün ve diğer Kutup delegelerinin izine rastlamamışlardı. Dalgalar, uçsuz bucaksız bir ormanda, rüzgârda dalgalanan yeşil ağaç tepelerini andırıyordu.

Sonunda, uçaklar kutup ayısını görmemişlerdi ama kutup ayısı uçakları gördü. Buz kütlesi çok küçüldüğü için Paul ve su aygırı bir süredir buz kütlesinin yanında yüzmek zorunda kalmıştı. "Durumumuza bak!" diye seslendi suaygırı soluyarak. "Hiç olmazsa yanımızda bir kuş olsaydı!" diye sızlandı kar tavuğu ile penguen. "Gerçekten mi?" diye sordu suaygırı kızgınlıkla. "Öyleyse hepimiz sulara gömülmeden önce, yukarıdan geçen uçaklara kadar uçup onlara yerimizi gösteriverin bir zahmet!" Suaygırının bu sözleri üzerine kar tavuğu başını kanatlarının arasına almış, penguen sessizce ağlamaya başlamıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kılavuz uçakta gözcü olarak bulunan kerkenez, aniden ıslık sesine benzer bir ses çıkararak kabin camından fırladı; yukarıdan düşen bir taş gibi dimdik aşağıya bırakmıştı kendini. Uçaklar kerkenezi pike uçuşuyla takip ettiler. Kazazedelerin etrafı göz açıp kapayıncaya kadar kargalar, şahinler, deniz kartalları, suyun üzerine inen deniz uçaklarıyla sarılmıştı. Sudan çıkarılırken kutup ayısı Paul'ün ağzından, "Son anda geldiniz!" sözleri döküldü. Sonra kabin görevlisine dönüp, "Bana bir sulu rom lütfen!" dedi.

Paul, üşüttüğü için kalın yün bir atkıyla boğazını sarmış olarak Gökdelen'e geldiğinde dostunu kollarını açarak karşılayan Oskar, çok duygulanmıştı; hortumuyla ona sarılmak istedi. "Dikkat!" diye bağırdı Paul. Oskar homurdandı:

"Kaburgalarını kıracağımdan mı korkuyorsun?"

"Tabii ki hayır," oldu kutup ayısının yanıtı, "sana nezle bulaştırmaktan korkuyorum." Gülmeye başla-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dılar. Fil gözlerini açarak, "Bu da kim?" diye sorana kadar uzun uzun güldüler. "Evet, şaşırdın değil mi?" diye sordu Paul. "Bu, benim küçük dostum. Bir Eskimo kızı, sevdin mi onu?"

"Çok güzel," dedi Oskar, "bu kadar hoş çocukların daha sonra yetişkin olmasını bir türlü anlamıyorum!" Sonra zürafanın yanına gidip kulağına bir şeyler fısıldadı.

Zürafa boynunu on altıncı katın açık penceresinden içeri sokana kadar uzatmıştı. Bir süre sonra kömür gibi kara derili küçük bir çocuğun zürafanın boynunda pencereden girdiğini gördüler. "Bu da kim?" diye bağırdı kutup ayısı. "Şaşırdın değil mi?" dedi Oskar gururla. "Bu benim küçük dostum, dişçimin oğlu." Zürafa küçük çocuğu Paul'ün önüne bıraktığında kutup ayısının homurdandığı duyuldu, "Bu kadar hoş çocukların daha sonra dişçi olmasını bir türlü anlamıyorum!"

İki çocuk biraz merakla birbirlerini yan gözle süzerken bengal kaplanı sessizce girdi içeriye. Sırtında kahverengi derili narin bir kız oturuyordu. "İşte," diye kükredi kaplan.

"Benim sürprizim! Küçük dostum Bengal ormanlarından geliyor!" Küçük kızı yavaşça yere bıraktı. Kaplanın sırtından inen kız, süzülür gibi yürüyerek kara derili çocukla Eskimo kızının yanına gitti. "Çok hoş!" dedi Oskar. "Harika!" diye fısıldadı Leopold.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Buz azizesi gibi!" tespitinde bulundu kutup ayısı coşkuyla. "Umarım büyüyünce diş hekimi olmaz!"

Tam o sırada birinin, "Küçük hayvanların da buluşları olabilir!" diye ciklediğini duydular. Arkalarını dönüp Fare Max'ın küçük bir çocuğun etrafında coşkuyla hoplayıp zıpladığını görünce şaşkınlık içinde, "Bir Çinli!" diye bağırdılar. Karşılarında sarı derili, çekik gözlü küçük bir erkek çocuğu duruyor, bıyık altından gülümsüyordu. "Şaşırdınız değil mi?" diye cikledi fare. "Küçük dostumu sevdiniz mi? Babası dansçı fareleri eğitiyor. Ben de solo dansçı olarak diplomamı ondan aldım!"

"Çocukların hepsi farklı renklerde!" dedi Paul. "Şimdi tek eksiğimiz beyaz derili bir çocuk!"

Kutup ayısı sözlerini bitirmişti ki bir İskoç midillisi geldi koşarak. Keyifle kişneyen midillinin sırtında sarışın bir oğlan çocuğu vardı; yanakları kırmızı, gözleri maviydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çocuk, midilli koşarken sırtından atlamış ve gülerek diğer çocukların yanına gitmişti. "Harika!" dedi Fil Oskar. "Böylece konferans sırasında şeref trübününde kimlerin oturacağını da biliyoruz!"

"Öyleyse iç rahatlığıyla yatıp bir güzel terlemeye gidebilirim," dedi kutup ayısı.

"Basit bir nezle için mi?" diye sordu kaplan.

"Evet," dedi Paul. "Bu basit nezleyi geçirmem lazım, eğer hapşırırsam konferansı dağıtırım!"

Nihayet konferans günü geldi çattı; güzel, güneşli bir perşembe sabahıydı. Güney Afrika kenti Cape Town'da, devlet başkanları, cumhurbaşkanları, hükümet başkanları ve danışmanlarının seksen yedinci konferansı başlamıştı. Kimi frak giymiş, kimi üniformalı adamlar, ellerinde kalın evrak çantaları taşıyarak konferansın yapılacağı binanın merdivenlerinden çıkıyorlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bütün dünyaya telgraf: -..- cape town konferansı başladı-..- bütün devlet ve hükümet başkanları sağ salim konferans binasına ulaştılar -..- mutlu bir gelecek için anlaşma sağlanacağı umudu hakim -..- gündemle ilgili önemsiz görüş ayrılıkları var -..- usul kurallarıyla ilgili değişiklik önergesi verildi-..- oturma düzeni üzerine hararetli tartışmalar yapılıyor -..- hava mükemmel -..- -..---

O güzel ve güneşli perşembe sabahı, iki ayaklılardan kırkayaklılara kadar bütün hayvan delegeler de konferans açılışı için Gökdelen'e çıkmışlardı. Örümcekler ve dokumacı kuşların dokuduğu üzerinde "Hepiniz hoş geldiniz!" yazan afiş, ılık rüzgârda nazlı nazlı dalgalanıyordu. Kimsenin elinde evrak çantası yoktu.

bütün dünyaya telgraf: -..- hayvanlar gökdeleninde konferans başladı -..- bütün delegeler zamanında geldi-..- cape town konferansıyla radyo ve televizyon bağlantısı yapıldı-..- çocuklar için -..- dünyanın her tarafından gelen hayvanların seksen yedinci değil, ilk ve son girişimi -..- sağduyunun egemen olduğu bir anlaşma şimdi ya da hiçbir zaman -..- yarın çok geç olacak-..- hava mükemmel -..- -..---

Hayvanlar Gökdeleni'ndeki büyük toplantı salonunda yapılan konferans, unutulmaz görüntülere sahne olmuştu. Yırtıcı kuşlar sırıklara tünemişler, maymunlar sallanan koltuklara oturmuşlardı. Orangutan sigara tellendirmekteydi. Yarasa ve köpek burunlu yarasa avizeye asılmış baş aşağı duruyordu. Ötücü kuşlar geyik ve antilopların sivri boynuzlarında sallanıyordu. Yılanlar ve amfibiler halıların üzerine yerleşmişlerdi. Kokarca, daha önce sözünü ettiğimiz nedenden ötürü, açık pencerede yerini almıştı. Kocaman gözlü ve açık ağızlı balıklar, salonun sol tarafını sınırlayan havuzun yüksek cam duvarlarına yanaşmışlardı. Uğurböceği yakını görmediği için Oskar'ın hortumuyla yeşil örtülü uzun masanın üzerinde duran başkanın zili arasına çömelmişti. O kadar törensel bir sessizlik hâkimdi ki tavşan, mandril maymununun üzerinde oradan oraya sıçrayan pireyi,

kızgın yüz ifadesiyle "Şışşş!" diyerek uyardı. Yukarıda üzerinde "Her şey çocuklar için!" yazılı afiş dalgalanıyor, afişin altında yeni yıkanıp taranmış beş küçük şeref konuğu oturuyordu. Oturdukları sandalyelerin arkalıklarında binbir renkte kelebekler ve kolibriler parıldıyordu. Çocukların ayaklarının dibinde, Miki Fare, Fil Yavrusu Babar, Ferdinand, Tilki Reineke, Çizmeli Kedi ve diğer resimli kitap kahramanları yerleri-

ni almıştı. Kürsü, mikrofon ve televizyon kameraları tarafından adeta kuşatılmıştı. Oskar hortumuyla çanı çalıp, "İlk sözü Kutup Ayısı Paul'e veriyorum!" dediğinde, salonun derin bir nefes aldığı duyuldu; sanki herkes rahatlamıştı.

"Sevgili arkadaşlar!" diye söze başladı Paul. "Uzun konuşmak niyetinde değilim. Sözü uzatmanın yararı da yok zaten. Ayrıca küçük bir soğuk algınlığı

geçiriyorum. Buraya çocuk-insanlara yardım etmek için toplanmış bulunuyoruz. Neden? Çünkü insanlar bu en önemli görevlerini ihmal ediyorlar! Biz, savaşların, açlıkların ve devrimlerin, bir daha asla yaşanmamasını oybirliğiyle talep ediyoruz! İnsanlar buna bir son vermek *zorundalar.* Son *verebilirler!* Son *vermeliler!"*

Salon sevinç seslerinden yıkılıyordu. Hayvanlar toynaklarıyla yeri dövüyor, kanatlarını çırpıyor, yüzgeçlerini birbirine vuruyor, gagalarını takırdatıyor, kişniyor, gaklıyor, cikliyor, havlıyor, viyaklıyor, kükrüyor, gümbürdüyordu. Harikaydı!

Güney Afrika'nın Cape Town kentinde, frak ve üniformalı devlet başkanları, büyük televizyon ekranına gözlerini dikmiş Paul'ün açılış konuşmasını sessizce dinliyorlardı; sanki, Kutup Ayısı Paul, kanlı canlı karşılarındaydı ve gürüldeyen nezleli sesiyle konuşuyordu.

"Eğer yürünmesi gereken yolda engeller çıkıyorsa," dedi, "küçük adımlar atarak ilerlemek olanaksızdır. Hayır, o zaman sıçramak gerekir! Bunu biz hayvanlar biliyoruz; oysa çok akıllı olduklarını sanan insanlar da bunu bilmelilerdi. Bugün burada bizler, insanların seksen yedinci konferansının temsilcilerine, var olan en önemli engelin üzerinden atlamaları çağrısında bulunuyoruz. Bu engel, ülkeler arasındaki sınırlardır. Sınırların kalkması gerekir. Bu sınırlar... sınır... sınır...lar...dikkat...hapşı...hapşı...hapşıı..." Kutup ayısı öyle bir güçle hapşırdı ki ekran patladı! Gözlükler, dosyalar, toz, steno bloknotları, kültablaları, her şey büyük bir kasırga kopmuş gibi havada uçuşuyordu!

O gün, bütün okul çocukları sınıflarında oturmuş radyo dinliyorlardı. Açık pencerelerden başlarını sokan keçiler, inekler, atlar ve hindiler, kulaklarını dört açmışlardı. Pencere pervazlarında köpekler, tavuklar ve kediler oturuyordu. Çünkü anlaşılacağı üzere, onlar da tek kelime kaçırmak istemiyorlardı.

bütün dünyaya telgraf: -..- hayvanlar konferansı cape town konferansına devlet dü-şüncesine son verilmesi çağrısında bulundu -..- devlet başkanları konferansına tuhaf bombalı saldırı ucuz atlatıldı -..- özel temsilci zornmüller protesto notası götürmek üzere uçakla yola çıktı -..- bunun dışında konferansın ilk günü olaysız geçti -..- -..---

Akşam, Cape Town'dan gelen kurye uçağı, Gökdelen'e inmiş ve üniformalı özel temsilci derhal Oskar ve arkadaşlarının yanına götürülmüştü. Oskar ve arkadaşları çatıdaki bahçede oturuyorlardı. Hayvanlar orkestrası müzik çalmaktaydı. Kutup ayısı ıhlamur

içiyordu. "General Zornmüller" diye tanıttı kendini adam. Fil son derece rahat yanıt verdi:

"Üzülmeyin! Bu sizin suçunuz değil!"

"Eğer Amiral Wutmaier olsaydınız da," dedi Aslan Alois, "bir şey fark etmezdi."

Hayvanlar güldükleri için kıpkırmızı kesilen Bay Zornmüller, "İşte Cape Town Konferansı'nın protesto notası!" diyerek masaya mühürlü bir zarf bıraktı. "Yazılı yanıtınızı almaya yetkiliyim," diye devam etti konuşmasına. Hayvanlar protesto notasını okudular.

"Eğer bu kadar sarışın olmasaydım," diye homurdandı aslan, "öfkeden..."

"Bu kadar yeter!" diye uyardı onu kutup ayısı. "Yoksa öyle bir hapşırırım ki seni de şu öfkeli bay generalle birlikte aşağıya uçururum!" Oskar yazıyı masaya koyup generale ciddi bir yüz ifadesiyle bakarak şöyle dedi:

"Demek öyle. Biz bu işe karışmayacakmışız. Konferansa katılan baylar, bu konuda hemfikirler." Öfkeyle yumruğunu masaya vurdu. "İlk kez bir konuda birleştiler! Peki, neden? Çünkü biz birleşmelerini istiyoruz! Cehenneme kadar yolunuz var!" diye bağırdı Zürafa Leopold.

"Seve, seve," dedi Zornmüller. "Fakat bana yazılı bir yanıt vermenizi bekliyorum!"

"Defolun buradan!" diye kükredi Oskar. "Bizler kâğıtlara bir şeyler karalamak için değil, çocuklara

yardımcı olmak için toplandık, anlaşıldı mı?"

"Elbette," yanıtını verdi General, "sağır değilim herhalde!"

Tam o sırada yerinden yavaşça kalkan Aslan Alois, "Sizi uçağınıza götüreyim mi?" diye sordu.

"Gerek yok!" dedi General. Ve hızla uzaklaştı yanlarından.

O gece, birbirlerine iyi uykular dilemeden önce Paul, Alois ve Oskar bir kez daha çocuk odasına göz attılar. Odaya parmak uçlarında girmişlerdi. Ama aslında bu kadar sessiz olmalarına gerek yoktu çünkü beş şeref konuğu çocuk yataklarında derin bir uykuya dalmışlardı. "Çocuklar için çok üzülüyorum," diye mırıldandı aslan. Çok duygulanmıştı. "Ümitsizliğe kapılmana gerek yok," dedi kutup ayısı alçak sesle Alois'e.

"Cape Town'daki baylara bakış açımızı kesinlikle anlatacağız."

"Mübarekler sanki evrak fabrikatörleri!" diye iç geçirdi Oskar. "Kâğıtlara bir şeyler karalamaya da çok meraklılar! Dosya seviciler ne olacak! İki ayaklı büro sandalyeleri! Hepsi..."

"Hey, Max ne yapıyorsun burada?"

"Ben mi?" diye cikledi fare. "Önce küçük Çinlinin üstü açılmış mı diye baktım, sonra biraz Miki Fare ile sohbet ettim. Kâğıttan olsa da sonuçta akrabayız!"

Tam o sırada Fare Max, ansızın yıldırım hızıyla tırmanıp filin kulağına bir şeyler fısıldadı. "Vay canına!" dedi fil. "Senin şu kâğıttan kuzeninin mi aklına geldi bu?"

Sonra Alois'e eğilip kulağına bir şey söyledi. Alois'de eğilip aslanın kulağına fısıldadı. Hep birlikte kurnaz kurnaz gülüyorlardı. Sonunda Oskar, "Evet yapıyoruz!" dedi. "Hemen Güney Amerika'ya telefon ediyorum! Cape Town'daki sayın baylar yarın sabah çok şaşıracaklar!"

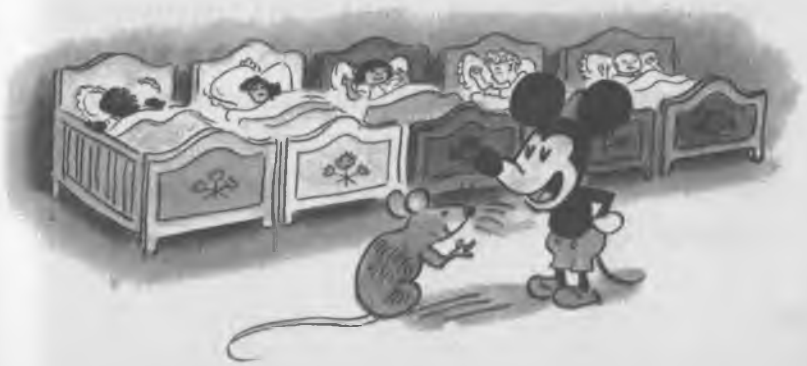

Ertesi sabah Cape Town'da şaşırtıcı bir olay gerçekleşti. Fare ve sıçanlar dört bir yönden akın akın kente geliyordu. Arabalar ve trenler oldukları yerde durmuş, insanlar evlere, çatılara kaçışmışlardı. Sanki bütün kenti sel basmıştı! Fareler ve sıçanlar sağa sola bakmadan, tek hedefe kilitlenmiş olarak konferans delegelerinin toplandığı büyük beyaz binaya akıyordu. Milyonlarca kemirgen merdivenlerden çıkıyor, kapıları, pencereleri ve balkonları geçerek, aldıkları bilinmeyen bir emir doğrultusunda, sonsuz ve durdurulamaz bir taşkın gibi binaya doluyordu. Bu manzarayı gören insanların az daha kalpleri duracaktı.

Birkaç dakika içinde odalar, koridorlar ve salonlar tanınmayacak hale geldi. Konferans delegelerinin, komisyonların, alt komisyonların, raportörlerin, sekreterlerin bütün evrakları lime lime olmuş yerlere saçılmıştı. Parçalanmamış tek bir kâğıt parçası bile yoktu. Büyük toplantı salonuna kâğıt çığı düşmüş gibiydi. Katılımcılardan bazıları parça pinçik kâğıtların arasından burunlarını çıkarmış bakıyorlardı. Çok geçmeden fare ve sıçanlar geldikleri gibi hızla ortadan kayboldular. Ve o onda büyük televizyon ekranında Aslan Alois göründü ve konuşmaya başladı:

"Bunun olması gerekiyordu. Evraklarınız sağduyunuzun önünde engel oluşturuyordu. Şimdi yolunuzun üzerindeki engeller kaldırıldı. Artık uzlaşmanızı istiyoruz. Çocuklar için!"

bütün dünyaya telgraf: -..- cape town konferansının bütün evrakları fareler tarafından yok edildi -..- bu nedenle konferansın devamı tehlikede -..- hayvanlar konferansı uyarı niteliğinde talepler ileri sürdü -..- gizli görüşmeler -..- -.. uyarı notasının reddedilmesi gündemde -..- -..---

Fareler Cape Town'daki konferans binasına girip bütün evrakları yok ettikten sonra basın tribününden birkaç fotoğrafçı salondaki karışıklığın fotoğrafını çekmeyi başarmıştı. Bu fotoğraflar akşam gazetelerinde yayınlandı. Dünyanın bütün başkentlerinde keyifle gülümseyen yüzler görülüyordu.

Bu arada Cape Town'da devlet adamları oturmuş öfkeden tırnaklarını kemiriyor, utanç içinde eziliyorlardı. O sırada, her zamanki gibi dimdik salona giren General Zornmüller, kürsüye gelip şu konuşmayı yaptı:

"Her şey yolunda, Sayın Devlet Başkanları! Yok edilen evrakların kopya ve nüshâlârını taşıyan uçaklar yola çıktı. Yarınki oturum zamanında başlayabilir."

"Teşekkür ederiz Bay Mareşal Zornmüller!" diye yanıtladılar onu devlet başkanları.

General Zornmüller böylece mareşalliğe terfi ederken dünyanın her yerinden yüzlerce büyük uçak Güney Afrika'nın Cape Town kentine havalanmıştı. Son akşam haberleri ise şöyleydi: "Yok edilen evrakların kopyaları devletlerin arşivlerinden alınıp konferansa gönderildi. Bundan sonra evrak dolaplarını, gerektiğinde silah kullanacak askerler koruyacak."

"Sevincimiz kısa sürdü," diye homurdandı Kutup Ayısı Paul. Hep birlikte Hayvanlar Gökdeleni'nde radyo başında oturuyorlardı. "Onlar bizden daha üstünler," diye yakındı Tapir Theodor. "Bundan doğal ne olabilir!" Konuşan Oskar'dı. "Uçan kale diye adlandırdıkları

ağır bombardıman uçakları, topçuları ve piyadeleriyle elbette üstün olacaklar bizden! Aklınıza bir şey gelmiyor mu? Hiçbir şey mi? Max senin de mi aklına gelmiyor? Dostlarım, hadi biraz daha düşünelim!"

Yüzlerinde ciddi bir ifadeyle düşünüyorlardı.

Bir saat geçmişti. Zürafa Leopold ince ve yavaş bir sesle konuşmaya başladı:

"Bence insanların büyük çoğunluğu, bizim düşündüğümüzden daha iyi ve sağduyulular. Bütün bu olup bitenlerin nedeni, evraklar ve ordu."

"Bunun için bu kadar uzun düşünmene gerek yoktu," dedi Deve Julius, "bunu bir saat önce de biliyorduk zaten!"

"Aklınıza hâlâ bir şey gelmedi mi?" diye sordu Oskar. "Dostlar, o zaman düşünmeye devam edelim!"

"Ee, hadi bakalım," diye mırıldandı bütün hayvanlar. Ve düşünmeyi sürdürdüler...

Bir saat daha geçti. Artık düşünmekten yorulmuşlardı. Ansızın Boğa Reinhold, "Evraklar ve üniformalar," diye bağırdı, "nedeni bu!"

"Senin de bilmediğin şey yok!" diye homurdandı kutup ayısı.

Deve, "Bunu iki saat önce de biliyorduk zaten," dedi.

"Dostlarım!" Araya giren Oskar'dı. "Düşünmeye devam edin! Eğer aklımıza bir şey gelmezse, o zaman..." Ansızın Kanguru Gustav, lambaya doğru uçan güveyi göstererek, "Buldum!" diye fısıldadı.

Konferansın üçüncü günü sabahleyin Cape Town'da herkes ve her şey yerli yerindeydi: Devlet başkanları, evraklar, dolaplar, mikrofonlar, televizyon ekranı, not defterleri, daktilolar, karbon kâğıtları, sert ve yumuşak silgiler. Evrak dolaplarının önünde, hatta her evrak çantasının yanında, elinde dolu tüfekle bir

asker duruyordu. Topçular toplarını kapıda koridorlarda, merdivenlerde, ana girişte mevzilemişlerdi. Mareşal Zornmüller'in üniformasının üze-rinde o kadar çok altın vardı ki yere yığılmamak için kılıcından destek almak zorundaydı. O sırada salon ansızın karardı; sanki bir fırtına kopacakmış gibiydi. Mareşal başını pencereden dışarı çıkartıp baktı. "Yine neler oluyor?" diye sordu öfke içinde. Gökyüzü son hızla yaklaşan bulutlarla doluydu.

Hemen söyleyelim: Hızla yaklaşan bulutlar, güve bulutlarıydı! Bu uğuldayarak gelen güve bulutları, pencerelerden, kapılardan, uçsuz bucaksız koyu bir gölge gibi girip sonra parçalanarak yoğun, gri bir tül misali üniformalıların üzerine indi. Gerek üniformalıların, gerekse de güve saldırısına uğramayan sivillerin nefesi kesilmişti. O anda televizyon ekranında Boğa Reinhold göründü. "Üniformalarınız," diye seslendi boğa, "birliğin ve sağduyunun önünde engel! Sadece bu salonda değil, bütün dünyada! Üniformalar ortadan kalkmalı! Sadece bu salonda değil, bütün dünyada! Sizden birlik olmanızı talep ediyoruz! Çocuklar için!"

Bu sırada güve bulutları hızla yukarı yükseldi; kapılardan, pencerelerden öbek öbek çıkıp gökyüzüne yöneldi. Güve ordusu geldiği gibi hızla uzaklaşıp gitmiş ve yeniden güneş etrafı aydınlatmaya başlamıştı. Önce rüya gördüklerini düşünen insanlar, salonun ve topların yanında nöbet bekleyen eli silahlı askerlerin halini görünce bunun rüya değil gerçek olduğunu anladılar. Harika görünüyorlardı. Mareşal Zornmüller'den söz bile etmeyelim. Üzerinde sadece kılıcı kalmıştı.

"Sadece Güney Afrika'nın Cape Town kentindeki konferans salonunda değil, bütün gezegende üniformalar ortadan kalkmalı," demişti Boğa Reinhold. Ve güveler boğanın dediğini yerine getirdiler! Hiçbir ülkenin, hiçbir üniformanın gözünün yaşına bakmadılar. Gökyüzünden yere inen elbise güveleri, askeri üniformaları diğer üniformalardan ayırt edemedikleri için sadece askerler değil, postacılar, istasyon me-

murları, otel kapıcıları ve tramvay sürücüleri de aynı kaderi paylaşmışlardı!

bütün dünyaya telgraf: -..- cape town konferansı ikinci defa sekteye uğradı ..- ..- güveler bütün üniformaları yok ettiler -..- hayvanların ikinci uyarı notası -..- -.. gizli görüşmeler başladı -..- dikkat, dikkat! saat sekizde konferanstan açıklama bekleniyor -..- -.. açıklamayı özel temsilci zornmüller yapacak -..- -.. --

Bay Zornmüller, yepyeni üniformasıyla mikrofon ormanının önünde konuşmaya başladığında saat tam sekizdi:

"Cape Town Konferansı'na katılan bütün devlet başkanları adına, konferansın, hayvanların önerisini reddettiğini açıklıyorum. Hemen yarın dünyadaki bütün askerler yeni üniformalarına kavuşacaklar! Asıl önemli olan ise şu hususdur: Toplara ve top mermilerine ne güveler ne çekirgeler ne de timsahlar herhangi bir zarar verebilir! Hayvanlar Gökdeleni'ndekiler bunu iyice akıllarına soksunlar! Dünya ağzına kadar güvelerle dolsa bile bizi korkutamazlar! Üniformalarımız olmazsa biz de alay numaralarımızı ve rütbelerimizi derimizin üzerine çizeriz! Anlaşıldı mı? Hayvanlar biz insanları birlik olmaya zorluyorlar. Ama bunu başaramayacaklar! Bu konuda Cape Town'daki bütün devlet başkanları fikir birliği içindeler! Devlet başkanlarının iradesi, bu konuda kimse kuşkuya kapılmasın insanlığın iradesidir!"

Gökdelende bu açıklamayı dinleyen hayvanlar çok üzülmüşlerdi. Deve Julius:

"Hiçbir anlamı yok. Artık evlere dağılalım. Ben yarın dönüyorum. İnsanlardan bize ne! Çok istiyorlarsa kendilerini yok etsinler, keyifleri bilir!" dedi. Bu sözler Fil Oskar'ı öfkelendirmişti.

"İnsanlar," diye bağırdı, "insanlar bizim umurumuzda değil, ahmak! Biz sadece çocukları düşünüyoruz!"

"Hey baksana bana," dedi Julius incinmiş olarak, "ben ahmak değilim."

"Hayır değilsin, devenin tekisin!" yanıtını verdi Oskar ve kapıyı çarpıp çıktı...

Çocuk odasına gitmişti. Kapıyı içeriden kilitleyip saatlerce parmak uçlarında çocukların yatakları arasında dolaştı. Sonra bir sandalyeye oturup iç çekerek gece yarısına kadar düşüncelere daldı.

Ertesi gün, yani devlet başkanlarının seksen yedinci, hayvanların ise ilk ve son konferansının dördüncü günü, "insanlığın en büyük kabus günü" olarak tarih kitaplarında her zaman yerini koruyacak ve o günü yaşayanlar tarafından hiçbir zaman unu-

tulmayacak. Peki, neler olmuştu o gün? Kimsenin söylemeye bile dili varmıyor: Çocuklar ansızın ortadan kaybolmuştu! Bütün insanların bütün çocukları kaybolmuştu! Bebekler beşiklerinde değillerdi. Çocuk yatakları ve okullar boştu. Gülen, ağlayan tek bir çocuk bile yoktu ortalıkta. Anneler, babalar, öğretmenler, kısaca söylendiğinde bütün yetişkinler tek başlarına kalmışlardı dünyada. Yapayalnız. Sonra bağırmaya başladılar, çocuklarının adlarını sesleniyor, caddelerde koşuşturuyor, hükümet binalarının önünde toplanıyor, birlerine soruyor, ağlıyor, kızıyor ve dua ediyorlardı. Ama boşuna. Tamamen boşuna... Bisiklet fabrikasında gece bekçisi olan Bay Wagenthaler, şafak vaktinde, Gruberlerin çatısından, pençelerinde büyük bir bohça taşıyan büyük bir kuşun havalandığını gördüğünü söylüyordu. Hatta

-evet bunu da hatırlıyordu- bir süre sonra küçük huş ormanından, giderek uzaklaşan çocuk sesleri bile duymuş! İster doğru olsun, ister olmasın bilinen tek şey buydu. Ama bu bilgi de hiçbir işe yaramıyordu. Çocuklar, dünyadaki bütün çocuklar, sanki yer yarılmış içine girmişlerdi...

Güney Afrika'nın Cape Town kentindeki konferans binasının önüne on binlerce umutsuz insan toplanmıştı. Hiç ses çıkarmadan öylece bekliyorlardı. Bağırmak, kızmak için güçleri yoktu, çok üzgünlerdi. Fakat tıklım tıklım dolu meydandaki bu sessizlik özel etkisini göstermişti. Topçular hâlâ kapıda nöbetlerdi ama topların namlusu artık kalabalığın üzerine çevrili değildi. Çünkü topçuların da çocukları vardır.

Büyük toplantı salonunda devlet başkanları oturmuş çaresizlik içinde önlerindeki not defterlerine bakıyorlardı. Salonda çıt yoktu. Onların da çocukları, torunları ortadan kaybolmuştu! Mareşal Zornmüller bıyıklarını yiyordu. Zamanı geldiğinde amiral veya

general rütbesiyle kendi yerini alacağını düşündüğü en küçük torunu Philip nerelerdeydi acaba? Tam o sırada hoparlör cızırdadı ve boğuk bir ses duyuru yaptı:

"Dikkat, dikkat! Bir dakika sonra Hayvanlar Gökdeleni'nden açıklama yapılacak. Fil Oskar, bütün insanlığa seslenecek!"

Fil Oskar'ın, hayvan delegelerin ortasında yaptığı ve bütün insanlığa seslendiği konuşma kısaydı. Oskar şunları söyledi:

"Bu sabahtan beri çocuklarınız kayıp; arkalarında en ufak bir iz bırakmadan ortadan kayboldular. Bunu yapmak bizim için kolay olmadı çünkü bizler de anne babayız. Şu an nasıl acı çektiğinizi biliyoruz, sizlere bu acıyı çektirmek istemezdik. Ama başka çaremiz yoktu. Suç bizim değil, devletlerinizi yönetenlerindir; çektiğiniz bu acı için onlara teşekkür edin. Artık sabrımız tükendi. Hükümetlerinizin, çok sevdiğimiz çocuk-insanları, onların, bizim çok önemsediğimiz geleceklerini, kavga, savaş, entrika ve açgözlülükleriyle bir kez daha tehlikeye sokmalarına, yerle bir etmelerine seyirci kalmak istemiyoruz ve seyirci kalmayacağız. Sizin yasalarınızda, gereği gibi davranmayan anne babaların kısıt altına alınabileceğini yani çocuklarının onlardan alınıp uygun eğiticilere verileceğini öngören bir madde var. İşte biz bu yasayı uyguladık ve hükümetlerinizi kısıt altına aldık. Hükümetleriniz yüzyıllardan bu yana görevlerini yerine getirmiyor. Artık yeter. Bu sabahtan itibaren çocuklarınızın sorumluluğunu biz devraldık. Hükümetleriniz kendi aralarında anlaşıp bundan böyle dünyayı doğru dürüst yönetme yükümlülüğünü kabul etmediği sürece çocuklarınızı geri alamayacaksınız. Eğer devlet adamları bu yükümlülüğün altına imza atmayı reddederlerse çocuklarınızı bir daha göremeyeceksiniz. Bu durumun tek sorumlusu da hükümetleriniz olacak. Sizlere söyleyebileceğim tek şey bu. Birinci ve sonun-

cu Hayvanlar Konferansı bu açıklamayla son buluyor; bizler görevimizi en iyi şekilde yerine getirmeye çalıştık. Konferans bugün saat altıda sona eriyor. Cape Town'dan gelecek öneriler bu saate kadar dikkate alınacak, incelenecek ve yanıtlanacaktır. Ne istiyorsanız onu yapın. Biz yapmamız gerekeni yaptık."

Bu sözlerden sonra Oskar kürsüden ayrıldı. Diğer delegeler onu başlarını sallayarak onaylamışlardı.

bütün dünyaya telgraf: -..- dünyadaki bütün çocuklar arkalarında herhangi bir iz bırakmadan ortadan kayboldu ..-..- hayvanlar üçüncü ve sonuncu uyarı notası verdi -..- cape town konferansı görüşmelere derhal başlama kararı aldı -..- hayvan delegeleri getirmek için özel uçaklar yola çıktı -..- -.. delegasyonun saat on üçte cape towna gelmesi bekleniyor -..- -.. bütün ailelere sakin olmaları çağrısı yapıldı -..- -.. ---

Cape Town'a uçuş fazla uzun sürmemiş ama havaalanına indikten sonra, tıklım tıklım dolu yollardan geçerek konferans binasına gelmeleri epey zaman almıştı. Herkes Oskar'ı, Paul'ü, Leopold'ü, Alois'i ve Max'ı görmek istiyordu. Fare Max, en arkadaki arabada üst üste konmuş dört yastığın üzerinde tek başına oturuyor, sağa sola eğilerek selam veriyordu. Beş hayvan delege büyük konferans salonunda törenle karşılandı. Hayvan delegelerin şerefine sivil

giyinmiş olan Mareşal Zornmüller, onları görüşme masasına kadar bizzat götürdü.

"Çok Sayın İnsanlar," dedi Oskar, "rica ederiz, bu kadar teşrifata gerek yok. Zamanımız değerli. Ne yazık ki sizin de öyle." Yerine oturdu.

"Çocuklarımız nerede?" diye sordu devlet başkanlarından biri çekinerek. Kutup Ayısı Paul sadece, "Onlar iyiler," yanıtını verdi. Sonra görüşmelere başladılar.

Paul yalan söylememişti. Çocuklar gerçekten iyilerdi. Buhar olup yeryüzünden uçup gitmemişlerdi elbette. Bunu en akıllı hayvanlar bile başaramaz. Çocukları saklamışlardı. İnsanların bilmediği mağaralarda, oyuklarda, hiçbir kara haritasında, hiçbir deniz haritasında gösterilmemiş adalarda, mercanadalarında, çöllerin ortasında gizli vahâlârda, batık kentlerde, karaya oturmuş gemilerde, eski saraylarda, şövalye kalelerinde, ıssız dağ çayırlarında, ormanlarda, cangıllarda, balinaların karınlarında, yıkılmış tapınaklarda, kazık temelli terkedilmiş yapılarda, maden ocaklarında, şarap mahzenlerinde, kartal yuvalarında, güvercinliklerde, porsuk yuvalarında ve kanguruların keselerinde saklıyorlardı çocukları. Bazı çocuklar, özellikle de yaşı küçük olanlar, önce biraz korkmuş ve evlerini özlemişlerdi. Fakat hayvanlar çocuklara öyle iyi davranmışlardı ki bebekler bile korku ve endişelerini unuttular. Çocuklara, inek

ve keçiler ılık taze süt, ayılar bal taşıyor, maymunlar ve makaklar ağaçlara çıkıp dalları sallayarak aşağıya hindistancevizi, hurma düşürüyordu. Yiyecekleri boldu: Üzüm, muz, portakal, ahududu, şeker kamışı, ananas, çilek, böğürtlen, yabani kiraz, şeftali, kuzukulağı salatası, ayçiçeği çekirdeği, mısır koçanı, turp, incir, kuşkonmaz, pirinç, domates, yasemin çiçeği, kekik ve inci çiçeği yahnisi vardı menüde. Yemekler gerçekten çok çeşitliydi. Elbette oyunların da bini bir paraydı. Çocuk-insanlar çocuk-hayvanlarla oynuyor eşeklerin, geyiklerin ve yaban domuzlarının sırtına biniyor, kuğular ve yunuslarla yüzüyor, maymunlar ve sincaplarla birlikte ağaçlara tırmanıp baş döndüren yüksekliklere çıkıyor, manda ve hörgüçlü hint sığırlarıyla körebe, su kelebekleri ve cüce suaygırlarıyla hızlı posta oynuyorlardı. Gün, göz açıp kapayana kadar geçiyordu! Akşam olunca ormanlara, mağaralara, gemilere ve tapınak bahçelerine çekilip yataklarına yatan çocuklar, uyumadan önce şöyle düşünüyorlardı: Umarız hayvanlarla insanlar arasındaki bu anlaşmazlık daha uzun sürer!

Anne babaların durumu ise farklıydı. Sessiz, çocuksuz geçirdikleri o gece, dünyada tek bir anne baba bile gözünü kırpmamıştı. Pencerelere yaslanmış babalar, insanların acılarından habersiz gökyüzünde dolaşan aya çaresizlik içinde bakıyor, anneler boş beşiklerin ve çocuk yataklarının başında gözyaşı döküp

yastıkları ıslatıyorlardı. Büyükanneler ve büyükbabalar koltuklarında oturmuş başlarını sallayıp duruyorlardı. Hayatlarının en kötü gecesiydi bu.

Devlet başkanlarıyla hayvanlar arasında görüşmeler gece boyunca da devam etti. Bakanlar ve devlet başkanları solgun, gergin ve tıraşsızlardı. Fakat Oskar onlara hiç acımıyordu; kararlılığını sürdürdü. Tam o sırada pencerelerden birinin camı kırıldı, görüşme masasının üzerine bir taş düştü. Taşa bir pusula iliştirilmişti. Pusulada şöyle yazıyordu: "Devlet başkanları için değil, çocuklar için!"

"Çok doğru!" diye cikledi fare.

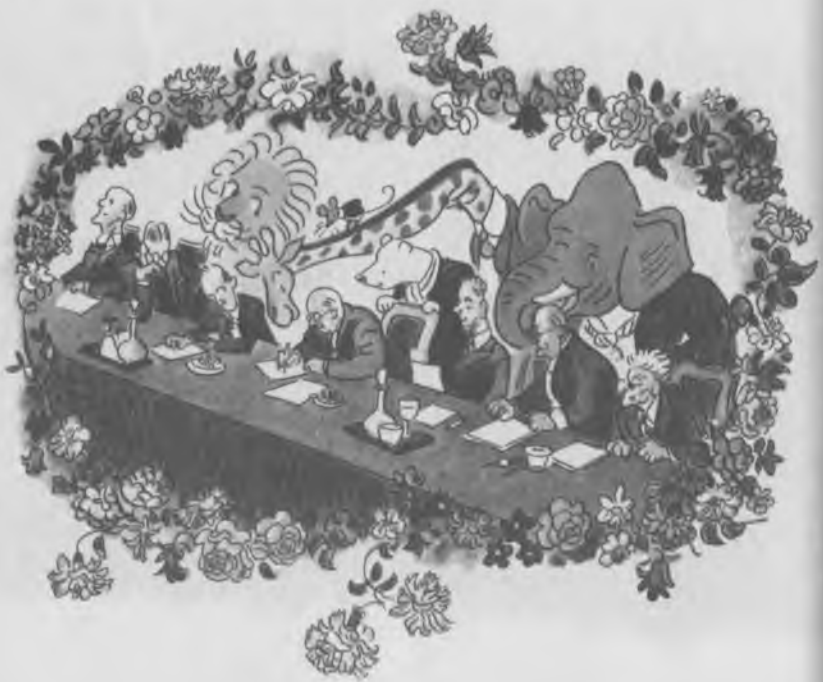

Bu arada çocuklar uyurken binlerce hayvan başlarında nöbet bekliyordu. Alois'in karısının kuzeni Aslan Hasdrubal, ay ışığının altında, elinde birinci sınıfların aritmetik kitabı, kendisi aslan olmasına rağmen, inekliyordu. Eğer çocuklar uzun süre kalacak olurlarsa birinin onlara ders vermesi gerekecekti!

"Eğer düne kadar biri, Hasdrubal'ın, yani 'Çöl Dehşeti'nin, günün birinde yeniden ilkokul öğretmenliği yapacağımı söyleseydi kesinlikle inanmazdım," dedi Gnu'ya. "Söyle bakalım, üç kere dört kaç eder?"

"Bilmiyorum," yanıtını verdi Gnu. "Çocuklara sorsana! Senin Toupet nereye gitti?"

"Bilmiyorum," dedi aslan sırıtarak. "Çocuklara sorsana!"

Ertesi sabah güneş doğduğunda hayvanlarla devlet başkanları hâlâ masadaydı. Alois esnerken ağzını o kadar açmıştı ki Bay Zornmüller korkuyla geri çekildi. Oskar konuşmaya:

"Sizlere iki dakika daha veriyoruz," diyerek başladı. "Eğer bu süre içinde imzalamazsanız balkona çıkıp binanın önünde toplanmış insanlara kısa bir konuşma yapacağım. Sanırım ben bu konuşmayı yaptıktan sonra daha fazla iktidarda kalamayacaksınız."

Ancak bu sözlerden sonra baylar kalemlerini çıkarıp sözleşmeyi imzaladılar.

Zafer hayvanların olmuştu!

Devlet başkanlarının imzaladığı sözleşme şöyleydi:

"Dünyadaki bütün ülkelerin sorumlu temsilcileri olarak bizler, yaşamımızı ve servetimizi ortaya koyarak, aşağıdaki maddeleri uygulayacağımıza söz veriyoruz:

1- Bütün sınır bariyerleri ve sınır nöbetçileri kaldırılacak. Artık ülkeler arasında sınırlar olmayacak.

2- Ordular ve bütün ateşli ya da patlayıcı silahlar yok edilecek. Artık dünyada savaşlar olmayacak.

3- Düzenin sağlanması için gerekli görülen polise sadece ok ve yay verilecek. Polisin asli görevinin bilim ve tekniğin sadece ve sadece barışın emrinde olmasını denetlemek olduğunu kabul ediyoruz. Artık öldürme biliminden başka bir şey olmayan savaş bilimi olmayacak.

4- Büroların, memurların ve evrak dolaplarının sayısı kaçınılmaz olan asgari seviyeye indirilecek. İnsanların büroların hizmetinde değil, büroların insanların hizmetinde olduğunu kabul ediyoruz.

5- Gelecekte en yüksek maaş öğretmenlere verilecek. Çocukları gerçek birer insan gibi yetiştirmenin en yüce ve en zor görev olduğunu kabul ediyoruz. Bundan böyle eğitimin hedefi, insanların yüreklerine kazınan kayıtsızlığı yok etmek olacaktır!"

Daha önce de söylediğimiz gibi bu sözleşme bütün devlet başkanlarınca imzalanmıştı.

Ve insanlar, devlet başkanlarının hayvanlara direnmekten vazgeçerek sonsuza kadar sürecek barış anlaşmasını imzaladıklarını öğrenince dünya üzerinde öyle büyük bir sevinç patlaması yaşandı ki dünyanın ekseni yarım santimetre eğrildi. Çocuklarına ancak bütün sınır bariyerleri söküldüğünde kavuşabileceklerini duyan insanlar, sınırlara koşup bütün sınır bariyerlerini ve ülkeleri birbirinden ayıran engelleri paramparça ettiler. Eskiden bariyerlerin olduğu yerlere çiçek tarhları kazıp çeşit çeşit çiçekler ektiler, sınır bölgelerini çiçek demetleriyle süslediler. Polisler bile işin bir ucundan tutmuşlardı. Artık sınırın bu tarafı, öte tarafı diye bir şey kalmamıştı; herkes birbirinin elini sıkıyordu. Sonra bütün çocuklar evlerine döndüler! Dünyada nereye baksanız kucaklaşan, sevinç gözyaşları döken, kahkahâlâr atan insanlar görüyordunuz; böylesine büyük bir mutluluk daha önce hiç yaşanmamıştı. Çocuklardan hemen sonra devlet başkanları geldiler. Herkes onları da sevgiyle karşılayıp kucakladı. İnsanlık arınıyordu. Biri, Zornmüller'in yanağına bile bir öpücük kondurdu. Zornmüller durumdan hoşlanmamış görünüyordu ama genç kıza öpücüğünü anında geri vermeyi de ihmal etmedi. Genç kız adama kızmadı, sadece gülerek, "Siz de az kurnaz değilmişsiniz!" dedi.

Bir sonraki cuma günü, Oskar, Alois ve Leopold

Kuzey Afrika'da Çad Gölü'nde, her zamanki gibi birkaç yudum bir şey içmek için buluştular.

"Konferans yorucu bir iş," dedi Fil Oskar. "Çok şaşırtıcı! Bu sabah banyo yaparken tartıldım. Ne kadar zayıfladığımı bilmek ister misiniz? Tam iki yüz kilo!"

"Zararı yok," diye karşılık verdi zürafa, "bugünlerde ince vücut hatları moda."

Bu arada merakla gökyüzüne baktı. Tam üzerlerinden, konferanstan dönen son kuşlar, uçaklar ve uçan halılar geçiyordu. "Öfkeden mosmor olmamam," diye homurdandı aslan, "gerçek bir mucize!"

"Ama insanları sağduyulu davranmaya ikna edebilmiş olmamız daha büyük bir mucize," dedi Oskar. "Bize dünya vatandaşı unvanını vermek istediklerini duydunuz mu?" diye sordu Leopold. "Olması gereken de bu!" dedi Alois gururla. "Benim onuruma caddelerden birine Leopold Caddesi adını vermek istiyorlarmış," diye böbürlendi Zürafa Leopold; boynunu iyice uzatmıştı.

"Komik olmanın alemi yok!" diye bağırdı fil. "Biz her şeyi çocuk-insanlar için yaptık. Benim için en büyük onur, en büyük şan, çocukların mutluluğudur!"

Sözlerini bitirdikten sonra biraz mahcup öksürdü, arkadaşlarına veda edip eve koştu çünkü bebek filleri yatırması gerekiyordu.

Böylece öykümüz sona eriyor. Eksik bıraktığımız bir şey kaldı mı? Elbette eksik bir şey var; Fridolin'den söz etmedik. Hatırladınız mı? Bir gün sonra, yani cumartesi günü, Solucan Fridolin, Güney Avustralya'da topraktan sürünerek çıkıp kumun içinde zor bela kıvrılarak ilerliyor ve durmaksızın bağırıyordu:

"Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var! Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!"

Vızıldayarak uçarken solucanın sesini duyan bir çekirge, "Sen ne saçmalıyorsun öyle?" diye sordu.

"Dört hafta sonra bugün Hayvanlar Gökdeleni'nde konferans var!" diye soluk soluğa yanıt verdi

Solucan Fridolin. Çekirge solucanı alaycı yüz ifadesiyle süzdü:

"Bir dahaki sefere biraz daha erken kalkmalısın, sevgili dostum. Konferans çoktan bitti!"

"Şu aksiliğe bak!" diye sızlandı Fridolin. "Oysa çok acele etmiştim!" Böyle söyleyerek yeniden girdi toprağın içine. "Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı çekirge. Fridolin'in başının sadece yarısı görünüyordu. "Aptalca bir soru!" dedi solucan. "Evime gidiyorum elbette! Ben dünyanın öteki yarısı..."

Ve kaybolup gitti.